

Vandhullet

Mål med projektet:

- At børnene får kendskab til livet i en sø
- At børnene lære at have respekt for vand
- At børnene lære at bruge bøger og andre redskaber til at få svar på deres nysgerrige spørgsmål
- At børnene har det sjovt sammen om en opgave

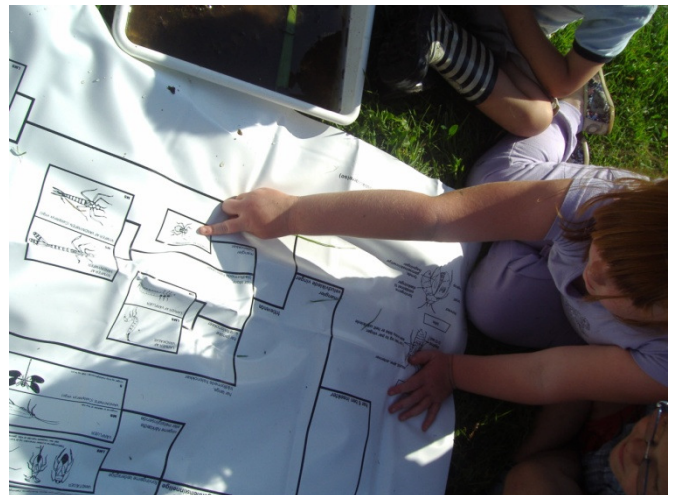
Hvad gjorde vi:

Over et år har vi arbejdet meget med livet i et vandhul. Vi har fulgt vores lokale vandhul i et år og set hvilket liv der har været i vandhullet. Vi har været inde på hjemmesiden Vandtjek.dk, hvor vi har tilmeldt os og fundet inspiratio. Det har dog knebet med tiden til at få profilen opdateret der.

Vi startede i sommers, hvor vi alle var nede og fiske med net i vandhullet. Alle gik begejstret til opgaven og selv de små af børnene var meget fokuseret. Det tog noget tid, inden vi virkelig fandt en god

fremgangsmåde og fik fanget noget, der var liv i. Vi brugte også en del tid på at snakke om hvilke fare der var ved vand og hvordan vi undgik at nogen faldt i vandet. F.eks skulle kun 4 af gangen have et net. De børn der brugte et net skulle være ved søen og de andre skulle stå længere oppe. Vi havde hele tiden en af personalet nede ved søen.

Efter en tid tabte de små af børnene interessen men de store børn var heldigvis meget mere udholdende og det lykkedes dem da også at få fanget en masse spændende. Vi havde plastikduge med til at bestemme hvilke dyr vi fangede og her var børnene bare så hurtige til at lokalisere de rigtige dyr. Vi fandt dyrene i forskellige bøger og læste om dem, sammen med børnene.

I første omgang fandt vi vandedderkopper, masser af nymfer, en enkel vandkalve larve, guldsmedelarver, en myggelarve og en masse andet. Alle dyrene blev set på i en lup og så tog vi et par af dem med hjem i et lille akvarium, men efter et par dage var alt spist af en vandkalv.

Næste gang vi var af sted var i oktober. Her var det ikke nemt at fange noget, men der var da en vandedderkop og to frøer. Børnene syntes stadig det var sjovt at fiske med net og havde lært af første gang at det var bedst at fange noget ved bevoksningen der gik ud over bredden og også ved vandplanter.

I November var vi ved Kvie sø på udetur. Her havde vi også vores net med, for vi ville se, hvad vi her kunne fange. Vi var ude på forskellige badebroer, men der var ikke meget at fange, kun et par enkelte snegle og så opdagede vi da nogle fisk. Vi forsøgte flere gange at fange fiskene, men fik ikke fanget nogen, men der var flere der fik meget våde bukser.

Vi ville så have været ud at fiske med net igen i februar, men det var umuligt, da søen var helt tilfrosset. Vi var flere gange ved søen, men den var bare bundfrosset. Vi snakkede meget med børnene om, at det måtte være svært for dyr og fisk at overleve, når der var helt tilfrosset. Børnene var med ude ved fjorden, hvor en fisker havde haft held til at finde en udstrømning fra åen og her havde han fanget en masse fisk, men der var også en del døde fisk. Børnene lyttede meget begejstret til dette. Vi fik nogle af fiskene med hjem. Det var skrubber, som blev flået og stegt i børnehaven. Alle skulle smage og så selvom forældrene sagde ad til det.

Da isen smeltede, skulle vi igen have set til søen. Vi tog derned i slutningen af marts og det så bare så mærkeligt ud dernede i vandet. Der var store slimklatter i vandet. Børnene mente det var vandmænd, men da vi havde set i et par bøger, kunne vi læse at vandmænd ikke levede i ferskvand. Børnene smagte på vandet og det smagte i hvert fald ikke af salt, så det måtte være fersk vand. Så vandmænd var det jo ikke, men hvad så? Vi fiskede et par af klatterne op og efter at have studeret det meget grundig, kunne vi konstatere at det var døde frøer. Børnene kunne godt regne ud at det var pga. isen. Det mærkelige var at vi kunne se mange af frøæggene i de klatter. Vi i fangede op. Så det måtte jo være hunfrøer, kom en af pigerne frem til. Godt tænkt. Pludselig så vi en levende frø. Vi forsøgte at fange den, men den var væk. Så, så en af drengene en frø der bar på sit barn? Vi måtte lige læse lidt om frøer, og her kom vi frem til at de ikke bar deres børn, men at det nok i stedet var en hunfrø, der bar hanfrøen. Meget mærkeligt syntes alle børnene. Vi fik en snak om, at det var på den måde, at frøerne fik befrugtet deres æg. Mon børnene forstod denne forklaring?

Refleksion:

Det har været et spændende projekt. Næste gang er det muligvis kun et projekt, der er skal tilbyde de største af børnene. I hvert fald når det er meningen, at der skal fanges noget vi skal se på og arbejde videre med. De mindste kan være med til at lege med nettene i vandet og lære at have respekt for vandets fare.

Børnene har lært at bruge forskellige redskaber til at genkende de dyr de fanger og er blevet meget bedre til at genkende de levende ting vi ser i nettene.

Vi har ladet alle vores net, ketsjer og bakker blive i bussen, så vi altid har tingene ved hånden når der er steder vi møder i naturen, hvor børnene kan fiske efter smådyr. På den måde bliver de hurtigt fortrolig med redskaberne. Og så er aktiviteten noget, som børnene er helt vilde med.